

J U S T E L - Geconsolideerde wetgeving				
Einde	Eerste woord	Laatste woord	Wijziging(en)	Aanhef
	Parlementaire werkzaamheden	Inhoudstafel	1 uitvoeringbesluit	2 gearchiveerde versies
	Handtekening	Einde		Franstalige versie
belgiëlex . be - Kruispuntbank Wetgeving				
Raad van State				

Titel
<p>28 OKTOBER 1996. - Wet betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van bepaalde buitenlandse Staten zijn gebracht.</p> <p>-</p> <p>(NOTA : Raadpleging van vroegere versies vanaf 21-12-1996 en tekstbijwerking tot 24-12-2002.) Zie wijziging(en)</p> <p>Bron : JUSTITIE Publicatie : 21-12-1996 nummer : 1996009852 bladzijde : 31865 Dossiernummer : 1996-10-28/54 Inwerkingtreding : 31-12-1996</p>

Inhoudstafel	Tekst	Begin
<p>Art. 1-14 BIJLAGE. Art. N</p>		

Tekst	Inhoudstafel	Begin
<p>Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.</p> <p>Art. 2. In deze wet wordt verstaan onder : 1° " Staat " : een Lid-Staat van de Europese Gemeenschap of een Staat van de Europese Vrijhandelsassociatie waarop Richtlijn 93/7/EEG.</p> <p>van de Raad, van 15 maart 1993, betreffende de teruggave van de cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Lid-Staat zijn gebracht, mede van toepassing is;</p> <p>2° " cultuurgoed " : een goed dat, voordat of nadat het buiten het grondgebied van de verzoekende Staat is gebracht, erkend is als nationaal, artistiek, historisch of archeologisch bezit in de zin van artikel 36 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of van artikel 13 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte. De erkenning moet hebben plaatsgehad overeenkomstig de wetgeving of de administratieve procedures van de verzoekende Staat.</p> <p>Het goed moet behoren tot een van de in de bijlage van deze wet vermelde categorieën of, indien het niet tot een van deze categorieën behoort, integrerend deel uitmaken van :</p> <p>a) openbare collecties die vermeld staan in de inventarissen van de musea, de archieven of</p>		

de vaste collecties van bibliotheken;

b) inventarissen van de godsdienstige instellingen of de verenigingen die morele dienstverlening volgens een niet-confessionele levensbeschouwing aanbieden;

3° " openbare collecties " : collecties die overeenkomstig de wetgeving van een Staat als openbaar zijn erkend en die het eigendom zijn van die Staat, van een lokale of regionale overheid in die Staat of van een instelling gelegen op zijn grondgebied. Deze instelling moet het eigendom zijn van of in grote mate gefinancierd worden door die Staat of een lokale of regionale overheid;

4° " teruggave " : de daadwerkelijke terugkeer van het cultuurgoed op het grondgebied van de verzoekende Staat;

5° " bezitter " : degene die een cultuurgoed feitelijk houdt voor zichzelf of in wiens naam het goed door een ander wordt gehouden;

6° " houder " : degene die een cultuurgoed feitelijk houdt voor een ander;

7° " verzoekende Staat " : de Staat waarvan het cultuurgoed op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied is gebracht.

Art. 3. Een cultuurgoed is op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Staat gebracht :

1° wanneer het buiten het grondgebied van die Staat is gebracht in strijd met zijn wetgeving betreffende de bescherming van het nationaal bezit of in strijd met Verordening (EEG.) nr. 3911/92 van de Raad, van 9 december 1992, betreffende de uitvoer van cultuurgoederen;

2° wanneer het niet teruggezonden wordt na het verstrijken van de termijn van een rechtmatige tijdelijke zending naar een ander land of wanneer een van de andere voorwaarden die aan die tijdelijke zending verbonden waren, niet in acht genomen wordt.

Art. 4. De minister van Justitie is de bevoegde centrale autoriteit om samen te werken met de centrale autoriteit van de andere Staten en het overleg tussen de bevoegde autoriteiten van deze Staten te bevorderen.

Deze autoriteiten hebben onder meer tot taak :

1. op verzoek van de verzoekende Staat een nader bepaald cultuurgoed dat op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van deze Staat is gebracht, op te sporen en de identiteit van de bezitter of de houder ervan vast te stellen. Dit verzoek moet vergezeld gaan van alle nodige informatie om deze opsporing en vaststelling te vergemakkelijken, met name over de plaats waar het goed zich feitelijk of vermoedelijk bevindt;

2. bij ontdekking op hun grondgebied van cultuurgoederen waarvoor er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat die goederen op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een andere Staat zijn gebracht, de centrale autoriteit van de betrokken Staten hiervan in kennis te stellen;

3. de bevoegde autoriteiten van de verzoekende Staat gedurende een termijn van twee maanden na de in punt 2 bedoelde kennisgeving, de gelegenheid te geven na te trekken of het betrokken goed een cultuurgoed vormt. Doen zij dit niet binnen de gestelde termijn, dan zijn de punten 4 en 5 niet langer van toepassing;

4. in samenwerking met de verzoekende Staat de nodige maatregelen te treffen voor het materiële behoud van het cultuurgoed;

5. te voorkomen, door de passende voorlopige maatregelen, dat het cultuurgoed aan de procedure van teruggave wordt onttrokken;

6. met betrekking tot de teruggave als tussenpersoon te fungeren tussen de bezitter of de houder en de verzoekende Staat. Te dien einde kunnen de bevoegde autoriteiten, onverminderd de met toepassing van artikel 7 ingestelde vordering tot teruggave, een arbitrageprocedure overeenkomstig de wet vergemakkelijken, op voorwaarde dat de verzoekende Staat en de bezitter of de houder daarmee uitdrukkelijk akkoord gaan .

Art. 5. De politiediensten bedoeld in artikel 2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt sporen de cultuurgoederen op die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Staat zijn gebracht, alsook de identiteit van de bezitter of houder ervan, indien de goederen zich op het Belgisch grondgebied bevinden.

Om het in artikel 4, tweede lid, 3, bedoelde onderzoek mogelijk te maken, zijn zij gemachtigd om zich op de wijze voorgeschreven door de wet, toegang te laten verschaffen tot de plaatsen waar de gevorderde goederen zich zouden kunnen bevinden.

Art. 6. De beslagrechter van de plaats waar een door een Staat gevorderd cultuurgoed zich bevindt, kan alle nodige maatregelen treffen met het oog op het materiële behoud van dat goed en om te voorkomen dat het aan de procedure van teruggave wordt onttrokken.

Te dien einde kan hij de bezitter of de houder van dat goed verbieden het te verplaatsen of erover te beschikken en een bewaarder aanstellen gedurende het verloop van deze procedure.

Art. 7. § 1. Wanneer een cultuurgoed dat op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Staat is gebracht, zich in België bevindt, kan die Staat een vordering tot teruggave instellen tegen degene die het goed in handen heeft.

De vordering is niet ontvankelijk indien het, op het ogenblik dat zij wordt ingesteld, niet langer onrechtmatig is om het goed buiten het grondgebied van de verzoekende Staat te brengen.

§ 2. De vordering wordt bij een verzoekschrift op tegenspraak ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Bij het verzoekschrift worden gevoegd :

1° een document waarin het goed waarop de vordering betrekking heeft wordt beschreven en waarin wordt verklaard dat dit goed een cultuurgoed is krachtens de wetgeving van de verzoekende Staat;

2° een verklaring van de bevoegde autoriteiten van de verzoekende Staat waaruit moet blijken dat het cultuurgoed op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van deze Staat is gebracht, in strijd met zijn wetgeving ter zake of met Verordening (EEG.) nr. 3911/92 van de Raad, van 9 december 1992, betreffende de uitvoer van cultuurgoederen.

Ingeval deze documenten niet bij de inleiding van de vordering zijn toegevoegd en behoudens toevoeging van deze stukken binnen de door de rechtbank gestelde termijn, verklaart deze de eis van ambtswege niet toelaatbaar.

Behalve de vermeldingen genoemd in artikel 1034ter, 1°, 4°, 5° en 6°, van het Gerechtelijk Wetboek bevat het verzoekschrift, op straffe van nietigheid :

1° de opgave van de verzoekende Staat en de naam, de voornaam en de hoedanigheid van de persoon die deze Staat vertegenwoordigt;

2° de naam, de voornaam en de woonplaats of, bij gebreke van een woonplaats, de verblijfplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen.

Art. 8. Onder voorbehoud van de verjaring moet de teruggave van het gevorderde cultuurgoed door de rechtbank worden gelast indien bewezen wordt dat de vordering betrekking heeft op een cultuurgoed dat op onrechtmatige wijze, ten vroegste op 1 januari 1993, buiten het grondgebied van de verzoekende Staat is gebracht.

De eigendom van het cultuurgoed wordt, na de teruggave ervan, bepaald door het recht van de verzoekende Staat.

Art. 9. De vordering tot teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Staat zijn gebracht, verjaart één jaar na de datum waarop de plaats waar het cultuurgoed zich bevindt en de identiteit van de bezitter of de houder van dat goed ter kennis van de verzoekende Staat zijn gekomen.

De vordering verjaart in elk geval dertig jaar na de datum waarop het cultuurogoed op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van de verzoekende Staat is gebracht. De vordering verjaart evenwel na vijfenzeventig jaar of is onverjaarbaar indien de wetgeving van de verzoekende Staat daarin voorziet, voor de goederen die deel uitmaken van openbare collecties en voor de in artikel 2, 2°, b), bedoelde goederen wanneer deze in de verzoekende Staat aan een speciale bescherming onderworpen zijn.

Een bilaterale overeenkomst met de verzoekende Staat kan een verjaringstermijn van meer dan 75 jaar vaststellen.

Art. 10. Wanneer de rechtbank de teruggave van het cultuurogoed aan de verzoekende Staat gelast, kent zij aan de bezitter een billijke vergoeding toe, op voorwaarde dat de bezitter bij de verwerving met de nodige zorgvuldigheid heeft gehandeld.

Goede trouw wordt steeds vermoed en degene die zich op kwade trouw beroept, moet die bewijzen.

Het is voldoende dat de goede trouw aanwezig was op het ogenblik van de verkrijging.

In geval van schenking of erfopvolging mag de rechtspositie van de bezitter niet gunstiger zijn dan die van degene van wie hij het goed uit dien hoofde heeft verkregen.

De vergoeding wordt door de verzoekende Staat bij de teruggave uitgekeerd.

Art. 11. De kosten die voortvloeien uit de uitvoering van de rechterlijke beslissing waarbij de teruggave van het cultuurogoed wordt gelast, alsook de kosten in verband met de maatregelen die overeenkomstig de artikelen 4, 5 en 6 werden getroffen voor het materiële behoud van het cultuurogoed, komen ten laste van de verzoekende Staat.

De verzoekende Staat kan van de personen die verantwoordelijk zijn voor het op onrechtmatige wijze buiten zijn grondgebied brengen van het cultuurogoed, de terugbetaling vorderen van de vergoeding en van de te zijnen laste gelegde kosten.

Art. 12. Wanneer de minister van Justitie door de centrale autoriteit van de verzoekende Staat in kennis wordt gesteld van het instellen van een vordering tot teruggave, licht hij onverwijld de centrale autoriteit van de overige Staten in.

Art. 13. Onverminderd de bepalingen van artikel 5 kan de Koning de autoriteiten aanwijzen die bevoegd zijn om de in artikel 4 omschreven opdrachten te vervullen.

Art. 14. In artikel 569 van het Gerechtelijk Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht :

A. Het eerste lid wordt aangevuld met een 27°, luidende : " 27° van de vorderingen tot teruggave van cultuurogoederen ingesteld op grond van artikel 7 van de wet van 28 oktober 1996 betreffende de teruggave van cultuurogoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van bepaalde buitenlandse Staten zijn gebracht. "

B. In het tweede lid worden de woorden " en 26° " vervangen door de woorden " , 26° en 27° ".

BIJLAGE.

Art. N. Categorieën bedoeld in artikel 2, 2°, waartoe de goederen die als " nationaal bezit " in de zin van artikel 36 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap dienen te worden beschouwd, moeten behoren, om krachtens deze wet te kunnen worden teruggegeven.

A.1. Oudheidkundige voorwerpen, ouder dan 100 jaar, afkomstig van :

- opgravingen en vondsten, op het land en in zee;
- oudheidkundige locaties;

- oudheidkundige collecties.

2. Delen die integrerend deel hebben uitgemaakt van artistieke, historische of religieuze monumenten die niet in hun geheel bewaard zijn gebleven, ouder dan 100 jaar.

(3. Afbeeldingen en schilderijen die niet tot de categorieën 3bis of 4 behoren en geheel met de hand zijn vervaardigd, ongeacht op welke ondergrond en van welke materialen;

3bis. Aquarellen, gouaches en pasteltekeningen die geheel met de hand zijn vervaardigd, ongeacht op welke ondergrond;

4. Mozaïeken, ongeacht van welke materialen, die geheel met de hand zijn vervaardigd en niet tot categorie 1 of 2 behoren, en tekeningen die geheel met de hand zijn vervaardigd, ongeacht op welke ondergrond en van welke materialen (1.) <W 1997-12-15/35, art. 2, 002; Inwerkingtreding : 01-09-1997>

5. Oorspronkelijke gravuren, prenten, zeefdrukken en lithografieën en hun respectieve matrijzen, alsmede de originele affiches.

6. Oorspronkelijke beelden of oorspronkelijk beeldhouwwerk, alsmede kopieën die zijn verkregen volgens hetzelfde procédé als de oorspronkelijke stukken, en die niet tot categorie 1 behoren.

7. Fotoafdrukken, films en de negatieven daarvan.

8. Wiegedrukken en manuscripten, met inbegrip van geografische kaarten en partituren, afzonderlijk of in verzamelingen.

9. Boeken, ouder dan 100 jaar, afzonderlijk of in verzamelingen.

10. Gedrukte geografische kaarten, ouder dan 200 jaar.

11. Archieven van elke aard die onderdelen ouder dan 50 jaar bevatten, ongeacht de drager ervan.

12.

a) Verzamelingen en exemplaren voor verzamelingen van fauna, flora, mineralen en anatomische delen;

b) Verzamelingen van historisch, paleontologisch, etnografisch of numismatisch belang.

13. Vervoermiddelen, ouder dan 75 jaar.

14. Alle andere antiquiteiten die niet behoren tot de categorieën A1 tot en met A13, ouder dan 50 jaar.

De cultuurgoederen van de categorieën A1 tot en met A14 vallen alleen onder het toepassingsgebied van deze wet indien de financiële waarde ervan ten minste gelijk is aan de in punt B aangegeven drempels.

B. (Financiële waardedrempels voor bepaalde onder A genoemde categorieën (in euro) Waarde : ongeacht hun waarde) <W 2002-11-26/35, art. 2, 003; Inwerkingtreding : 01-01-2002>

- 1 (Oudheidkundige voorwerpen)

- 2 (Niet in hun geheel bewaarde monumenten)

- 8 (Wiegedrukken en manuscripten)

- 11 (Archieven)

15 000

- 4 (Mozaïeken en tekeningen)

- 5 (Gravures)

- 7 (Fotoafdrukken)

- 10 (Gedrukte geografische kaarten)

(30 000

3bis. (Aquarellen, gouaches en pasteltekeningen) "). <W 1997-12-15/35, art. 2, 002;

Inwerkingtreding : 01-09-1997>

50 000

- 6 (Beelden)

- 9 (Boeken)

- 12 (Verzamelingen)

- 13 (Vervoermiddelen)
 - 14 (Alle andere antiquiteiten)
- 150 000
- 3 (Schilderijen)

De naleving van de voorwaarden inzake de financiële waardedrempels moet worden beoordeeld bij de indiening van het verzoek om teruggave. De financiële waarde is die van het goed in de aangezochte Lid-Staat.

(Derde lid opgeheven) <W 2002-11-26/35, art. 2, 003; Inwerkingtreding : 01-01-2002>

Handtekening

[Tekst](#)
[Inhoudstafel](#)
[Begin](#)

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het Belgisch Staatsblad zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Ciergnon, 28 oktober 1996.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Justitie,

S. DE CLERCK

Met 's Lands zegel gezegeld :

De Minister van Justitie,

S. DE CLERCK

Aanhef

[Tekst](#)
[Inhoudstafel](#)
[Begin](#)

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Wijziging(en)

[Tekst](#)
[Inhoudstafel](#)
[Begin](#)

BEELD

- WET VAN 04-05-2016 GEPUBL. OP 23-05-2016
(GEWIJZIGDE ART. : 1/1; 2; 3; 4; 7; 9; 10; 13/1; N)

BEELD

- WET VAN 26-11-2002 GEPUBL. OP 24-12-2002
(GEWIJZIGD ART. : BIJL.)

BEELD

- WET VAN 15-12-1997 GEPUBL. OP 03-02-1998
(GEWIJZIGD ART. : BIJL.)

Parlementaire werkzaamheden

[Tekst](#)
[Inhoudstafel](#)
[Begin](#)

Gewone zitting 1995-1996. Kamer van volksvertegenwoordigers. Parlementaire bescheiden.
- Wetsontwerp van 5 december 1995, nr. 289/1. - Amendement, nr. 289/2. - Verslag van 23 januari 1996 door de heer Vandebossche, nr. 289/3. - Tekst aangenomen in plenaire vergadering en overgezonden aan de Senaat, nr. 289/4. Parlementaire Handelingen. - Bespreking. Vergadering van 31 januari 1996. - Aanneming. Vergadering van 1 februari 1996. Senaat (evocatieprocedure). Parlementaire bescheiden. - Wetsontwerp van 2 februari 1996, nr. 246/1. - Amendementen, nr. 246/2. - Verslag van 26 maart 1996 door Mevr.

Merchiers, nr. 246/3. - Tekst aangenomen door de Commissie voor de Justitie, nr. 246/4. - Tekst geamendeerd door de Senaat en teruggezonden naar de Kamer, nr. 246/5. Parlementaire Handelingen. - Bespreking. Vergadering van 3 april 1996. - Aanneming. Vergadering van 4 april 1996. Kamer van volksvertegenwoordigers. Parlementaire bescheiden. - Ontwerp gewijzigd door de Senaat, nr. 289/5. - Verslag van 19 juli 1996 door de heer Vandebossche, nr. 289/6. Parlementaire Handelingen. - Bespreking. Vergadering van 8 oktober 1996. - Aanneming. Vergadering van 10 oktober 1996.

Begin	Eerste woord	Laatste woord	Wijziging(en)	Aanhef
	Parlementaire werkzaamheden	Inhoudstafel	1 uitvoeringbesluit	2 gearchiveerde versies
				Franstalige versie